

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní Mgr. Kateřinou Peroutkovou ve věci

žalobce: X. X., narozený dne X
bytem X
zastoupený zmocněnkyní X. X., narozenou X
bytem X

proti

žalované: Česká správa sociálního zabezpečení, pracoviště pro Prahu a Střední
Čechy
sídlem Sokolovská 855/225, 190 00 Praha 9

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 4. 4. 2022, č.j. X,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce se žalobou podanou Městskému soudu v Praze domáhal zrušení rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení, pracoviště pro Prahu a Střední Čechy (dále jen „žalovaná“) ze dne 4. 4. 2022 č.j. X (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž byly podle ust. § 88 odst. 8 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve

Shodu s prvopisem potvrzuje X. X.

znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 528/1991 Sb.“) a § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) zamítnuty námitky žalobce a bylo potvrzeno rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 3. 11. 2021 č.j. X (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“).

2. Prvostupňovým rozhodnutím správní orgán I. stupně podle ust. § 38 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 155/1995 Sb.“ či „zákon“) přiznal žalobci od 2. 9. 2021 invalidní důchod pro invaliditu III. stupně s tím, že invalidní důchod činí 12 890 Kč.

II. Obsah žaloby

3. Žalobce poukázal na obsah námitek, kde brojil proti datu počátku vyplácení invalidního důchodu, požadoval jeho vyplácení od 18 let (tj. od X) jako invalidního důchodu z mládí, a nikoli od 2. 9. 2021, žalobce je postižený X syndromem. Zpochybňoval odůvodnění žalovaného, který datum vzniku invalidity odůvodnil datem splnění potřebných pojistných podmínek zahájením přípravy k pracovnímu uplatnění na střední škole, takové podmínky žádný předpis nestanoví. Naopak poukazoval na § 42 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ze kterého vyplývá, že podmínka omezení tělesných, smyslových nebo duševních kompetencí, která má za následek neschopnost soustavné přípravy k pracovnímu uplatnění, je jen jedna z několika možných podmínek vzniku invalidity z mládí, pokud by šlo o podmínku jedinou, pak by věta druhá § 42 odst. 1 zákona nemohla znít: „Za invaliditu třetího stupně se pro účely věty první považuje též...“; minimálně by v této větě muselo být vynecháno slovo „též“. Žalovaná se námitkami žalobce vůbec nezabývala, neuvedla, které podmínky pro nárok na invalidní důchod z mládí ke dni X podle § 42 odst. 1 věta první žalobce nesplnil.
4. Měl za to, že posudkový lékař nemá žádnou pravomoc rozhodnout nebo posoudit, zda byly nebo nebyly splněny podmínky pojištění, má kompetence k otázkám medicínským, tj. ke stanovení vzniku invalidity v souvislosti se zdravotním stavem. Den vzniku invalidity je otázkou medicínskou, invalidita nemůže vzniknout dnem splnění podmínek pojištění. Dle judikatury je vznik invalidity objektivně existujícím stavem, nelze ho stanovit na základě nahodilých skutečností, jestliže podle zdravotních změn a vyšetření je možno spolehlivě usoudit, ke kterému datu invalidity skutečně vznikla (rozsudky Nejvyššího správního soudu č.j. 6 Ads 61/2012-20, č.j. 3 A 6/2004-47, č.j. 4 Ads 32/2004-69, č.j. 4 Ads 61/2006-62).
5. Navrhl, aby napadené rozhodnutí bylo zrušeno a věc byla žalované vrácena k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalované

6. Žalovaná uvedla, že žalobce podal dne 12. 5. 2021 žádost o invalidní důchod s požadovaným datem přiznání od vzniku nároku, shrnul, že žalobce byl ve školním roce 2020/2021 žákem 10. ročníku Základní školy X (základní školy speciální), v tomto roce splnil školní docházku, dle potvrzení Základní školy a Střední školy, X, ze dne 4. 10. 2021 byl žalobce v roce 2021/2022 jejím žákem. Poukázal na právní úpravu dle § 7, § 42 odst. 1, § 42 odst. 3, § 38, § 39 odst. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, § 40 odst. 1 a 2 zákona č. 155/1995

Shodu s prvopisem potvrzuje X. X.

Sb., ze kterých je zřejmý rozdíl mezi invaliditou (§ 38) a invaliditou z mládí (§ 42 odst. 1). V případě invalidního důchodu z mládí se vzhledem ke zdravotnímu stavu pojištěnce nesleduje podmínka získání potřebné doby pojištění, neboť tato osoba nebyla účastna na pojištění potřebnou dobu, a proto jej lze přiznat nejdříve po dosažení 18 roku věku, jedná se o přiznání invalidního důchodu v mimořádných případech. V případě invalidního důchodu podle § 38 se vedle posouzení zdravotního stavu sleduje současně splnění podmínky získání potřebné doby pojištění (§ 40). Žalovaná je v dané věci vázána lékařskými posudky.

7. Uvedla, že u občanů ve věku do 20 let činí potřebná doba pojištění méně než 1 rok (§ 40 odst. 1 písm. a) zákona), žalobce v době předcházející stanovení data vzniku plné invalidity (2. 9. 2021) získal jeden den doby pojištění postačující ke splnění podmínky získání potřebné doby pojištění (§ 40 odst. 1 písm. a), podle § 40 odst. 3 zákona se pro účely splnění podmínky potřebné doby pojištění pro nárok na invalidní důchod za dobu pojištění považuje doba studia na střední nebo vysoké škole v ČR, a to před dosažením 18 let věku, nejdříve však po ukončení povinné školní docházky, a po dosažení věku 18 let po dobu prvních šesti let tohoto studia, dále poukázal na § 20 odst. 6 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb.
8. Žalobce ve školním roce 2020-2021 navštěvoval 10. ročník základní školy, výuka probíhala v souladu s § 48 školského zákona podle školního vzdělávacího programu základní školy speciální, která má 10 ročníků, žalobce pokračoval do konce školního roku, v intencích § 20 odst. 6 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb. žalobce ukončil povinnou školní docházku. Ve školním roce 2021-2022 byl žalobce žákem Základní školy a Střední školy, X, vzhledem k již ukončené povinné školní docházce se jedná již o studium na střední škole po ukončení povinné školní docházky, lze konstatovat, že žalobce je studentem střední školy od 1. 9. 2021 a je tedy účasten na pojištění, toto zásadní zjištění nelze přehlédnout.
9. Jelikož žalobce, který byl shledán invalidním pro invaliditu III. stupně, dokončil základní vzdělání (§ 20 odst. 6 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb.) a dále pokračuje ve studiu, je tedy účasten na pojištění, nelze jej považovat za invalidního ve smyslu § 42 odst. 1 zákona, ale za invalidního podle § 38 zákona, kdy se sleduje podmínka získání potřebné doby pojištění, která v případě žalobce dle § 40 odst. 1 písm. a) zákona činí aspoň jeden den, z tohoto důvodu nemohl být žalobci přiznán invalidní důchod dovršením 18 let věku od X dle § 42 odst. 1, jak žalobce požaduje. Nelze odhlédnout od nesporného faktu, že v roce 2021- 2022 je žalobce studentem střední školy, po skončení povinné školní docházky, tedy je účasten na pojištění. Setrvala na svém rozhodnutí a navrhla zamítnutí žaloby.

IV. Obsah správního spisu

10. Ze správního spisu soud zjistil, že žalobce podal dne 12. 5. 2021 žádost o přiznání invalidního důchodu s datem přiznání od vzniku nároku s tím, že dle potvrzení o studiu ze dne 15. 4. 2021 navštěvuje 10. ročník v Základní škole, X – program se speciálními vzdělávacími potřebami, a v roce 2020-2021 splní školní docházku.
11. V posudku PSSZ - PLS pro Prahu 9 ze dne 12. 10. 2021 č.j. LPS/2021/1548-P9_CSSZ byl žalobce shledán invalidním pro invaliditu III. stupně s mírou poklesu pracovní

Shodu s prvopisem potvrzuje X. X.

- schopnosti o 70%. Dle posudku je u žalobce dán X, středně těžká X, porucha X, X a X, datum vzniku invalidity bylo stanoveno na 2. 9. 2021. Posudek konstatoval, že žalobce ve školním roce 2020/2021 dokončil základní vzdělání a od 1. 9. 2021 zahájil studium na praktické škole, z funkční hlediska jde o vrozené zdravotní postižení, datum vzniku invalidity III. stupně je 2. 9. 2021, datem splnění potřebných pojistných podmínek zahájením přípravy k pracovnímu uplatnění na střední škole, platnost posudku stanovena trvale.
12. Na základě tohoto posudku byl rozhodnutím správního orgánu I. stupně ze dne 3. 11. 2021 č.j. R-3.11.2021-427/X žalobci podle § 38 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb. přiznán invalidní důchod pro invaliditu III. stupně od 2. 9. 2021 ve výši 12 890 Kč. V odůvodnění uvedl, že podle § 40 odst. 3 zákona č. 155/1995 Sb. se pro účely splnění podmínky potřebné doby pojištění pro nárok na invalidní důchod považuje za dobu pojištění doba studia od 1. 9. 2021 do 1. 9. 2021.
13. Žalobce podal dne 9. 12. 2021 námitky, ve kterých zpochybňoval datum přiznání důchodu resp. počátku doby vyplácení důchodu od 2. 9. 2021 s tím, že žalobce dosáhl 18 let dne X a od tohoto data žádal o přiznání invalidity z mládí, neboť je postižený od narození.
14. V posudku o invaliditě v námitkovém řízení ze dne 21. 3. 2021 č.j. LPS/2022/204-NR-PRH_CSSZ (tj. námitkový posudek) dospěl posudkový lékař shodně s prvostupňovým posudkem k závěru, že se u žalobce jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav ve smyslu ust. § 26 zákona č. 155/1995 Sb., míra poklesu pracovní schopnosti byla stanovena na 70 %, den vzniku invalidity je 2. 9. 2021, doba platnosti posudku je trvalá. Posudek vyšel z toho, že žalobce ve školním roce 2020/2021 dokončil základní vzdělání a od 1. 9. 2021 zahájil studium na praktické škole, u žalobce jde o vrozené zdravotní postižení provázené středně těžkou mentální retardací, kdy je zachována schopnost jednoduchých fyzických a sociálních aktivit a je přítomno těžké snížení ovládacích a rozpoznávacích schopností, tento stav byl ke dni vydání prvostupňového rozhodnutí. K námitce žalobce uvedl, že datum vzniku invalidity III. stupně je 2. 9. 2021, tj. datem splnění potřebných pojistných podmínek zahájením přípravy k pracovnímu uplatnění na střední škole, s ohledem na zahájení přípravy k pracovnímu uplatnění na střední škole nespĺňuje podmínky pro invaliditu z mládí dle platné legislativy. Závěrem uvedl, že se nepředpokládá významné zlepšení zdravotního stavu a další kontrola by tak byla neúčelná.
15. V odůvodnění napadeného rozhodnutí ze dne 4. 4. 2022 žalovaná vyšla z námitkového posudku, který datum vzniku invalidity stanovil na 2. 9. 2021, odkázal na vyřízení námitky žalobce daným posudkem, kdy z posudku citoval, dospěl k závěru, že námitkám nelze vyhovět. Poukázal na právní úpravu dle 26, § 38, § 39 odst. 1 a 2 a § 42 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., uzavřel, že po přezkoumání celkového zdravotního stavu nebyly shledány důvody pro změnu data vzniku invalidity.

V. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

16. Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v mezích žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s.ř.s.), a vycházel přitom ze skutkového a právního stavu ke dni

Shodu s prvopisem potvrzuje X. X.

vydání napadeného rozhodnutí (§ 75 odst. 1 s.ř.s.). Po provedeném řízení dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

17. Městský soud v Praze o věci samé rozhodl bez jednání dle § 51 odst. 1 s.ř.s., jelikož žalobce i žalovaný souhlasili s projednáním věci bez jednání.
18. Podle ust. § 7 zákona č. 155/1995 Sb. *podle tohoto zákona se přiznává invalidní důchod pro invaliditu třetího stupně též osobám, které nebyly účastny pojištění, avšak splňují podmínky stanovené tímto zákonem (§ 42 odst. 1).*
19. Podle ust. § 20 odst. 6 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb. *se za povinnou školní docházku pro účely tohoto zákona považuje též pokračování žáků, kteří po splnění povinné školní docházky nezískali základní vzdělání, v základním vzdělávání, desátý ročník základního vzdělávání v základní škole speciální, pokračování žáků se zdravotním postižením v základním vzdělávání a kurz pro získání základního vzdělání organizovaný základní nebo střední školou ve formě denní výuky, který navštěvují osoby mladší 26 let, které nezískaly základní vzdělání.*
20. Podle ust. § 38 zákona č. 155/1995 Sb. *pojištěnec má nárok na invalidní důchod, jestliže nedosáhl věku 65 let nebo důchodového věku, je-li důchodový věk vyšší než 65 let, a stal se a) invalidním a získal potřebnou dobu pojištění, pokud nesplnil ke dni vzniku invalidity podmínky nároku na starobní důchod podle § 29, popřípadě, byl-li přiznán starobní důchod podle § 31, pokud nedosáhl důchodového věku, nebo b) invalidním následkem pracovního úrazu.*
21. Ustanovení § 39 zákona č. 155/1995 Sb. upravuje 3 stupně invalidity z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu. Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu I. stupně. Pokud se jedná o pokles pracovní schopnosti nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu II. stupně a dále v případě poklesu nejméně o 70 % se jedná o invaliditu III. stupně.
22. Podle § 40 odst. 3 zákona č. 155/1995 Sb. *pro účely splnění podmínky potřebné doby pojištění pro nárok na invalidní důchod se za dobu pojištění považuje též doba účasti na pojištění osob uvedených v § 5 odst. 2 písm. a) a dále doba studia na střední nebo vysoké škole v České republice, a to před dosažením 18 let věku, nejdříve však po ukončení povinné školní docházky, a po dosažení věku 18 let po dobu prvních 6 let tohoto studia. Ustanovení § 12 odst. 1 věty druhé platí zde přiměřeně.*
23. Podle § 42 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. *na invalidní důchod pro invaliditu třetího stupně má nárok též osoba, která dosáhla aspoň 18 let věku, má trvalý pobyt na území České republiky a je invalidní pro invaliditu třetího stupně, jestliže tato invalidita vznikla před dosažením 18 let věku a tato osoba nebyla účastna pojištění po potřebnou dobu (§ 40). Za invaliditu třetího stupně se pro účely věty první považuje též takové omezení tělesných, smyslových nebo duševních schopností, které má za následek neschopnost soustavné přípravy k pracovnímu uplatnění. Při posuzování invalidity pro účely nároku na invalidní důchod pro invaliditu třetího stupně podle věty první se neprovádí srovnání se stavem, který byl u osoby uvedené ve větě první před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu (§ 39 odst. 3 věta druhá).*

Shodu s prvopisem potvrzuje X. X.

24. Z hlediska posuzované věci je podstatné poukázat na rozdíl mezi nárokem na invalidní důchod podle § 38 zákona a nárokem na invalidní důchod pro tzv. invaliditu z mládí dle § 42 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb.
25. Jak k tomuto institutu uvedl Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 22. 12. 2022 č.j. 10 Ads 127/2022-37: „*Smyslem tohoto typu důchodu (tzv. invalidního důchodu z mládí) je snaha pokrýt situace, kdy člověk ani nedostane možnost získat dobu pojištění (srov. též rozsudek ze dne 29. 4. 2009, čj. 4 Ads 70/2008-34, č. 2048/2010 Sb. NSS). Invalidní důchod z mládí je tedy určen osobám, které by se jinak kvůli brzkému vzniku invalidity nemohly soustavně připravovat na práci (viz rozsudek NSS ze dne 2. 11. 2022, čj. 10 Ads 525/2021-34, body 17-20).*“
26. Základním východiskem přiznání invalidního důchodu je dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, který vede k poklesu pracovní schopnosti pojištěnce (§ 39 zákona) a potřebná doba pojištění (§ 40 zákona). Výjimku z podmínky doby pojištění stanoví invalidní důchod v mimořádných případech dle § 42 odst. 1 zákona pro osoby starší 18 let s trvalým pobytem na území České republiky s podmínkou vzniku invalidity III. stupně před dosažením 18 let věku a nesplnění potřebné doby pojištění. Účelem invalidního důchodu z mládí dle § 42 odst. 1 zákona je poskytnout invalidní důchod i osobám, které z důvodu věku a zdravotního stavu neměly příležitost být účastny pojištění a jejich zdravotní stav splňuje předpoklady pro přiznání invalidního důchodu III. stupně.
27. Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 29. 4. 2009 č.j. 4 Ads 70/2008-34 uvedl: „*Nejvyšší správní soud pokládá za potřebné především uvést, že nárok na přímý důchod z českého důchodového pojištění, tj. důchod starobní, plný invalidní či částečný invalidní, se odvozuje od účasti na důchodovém pojištění, ať již povinném či dobrovolném. Výjimečně lze přiznat důchod i v případě, že osoba nebyla účastna důchodového pojištění vůbec nebo po potřebnou dobu. Tento nárok zakládá ustanovení § 7 zákona o důchodovém pojištění, podle něhož se přiznává plný invalidní důchod též osobám, které nebyly účastny pojištění, avšak splňují podmínky stanovené tímto zákonem (§ 42 odst. 1). Nárok na tento důchod má osoba, která dosáhla aspoň 18 let věku, má trvalý pobyt na území České republiky a je plně invalidní, jestliže plná invalidita vznikla před dosažením 18 let věku a tato osoba nebyla účastna pojištění po potřebnou dobu (§ 40 téhož zákona).*“ ... „*Citovaná ustanovení upravují nárok na plný invalidní důchod tzv. invalidů z mládí, a analogii určování této výše (zde spíše charakteru zvláštní nejnížší procentní výměry). O takový případ tzv. invalidity z mládí však v případě stěžovatele nejde, neboť ten splňuje podmínku potřebné doby pojištění.*“
28. Z výše uvedeného je patrné, že vztah mezi nárokem na invalidní důchod podle § 38 a nárokem na invalidní důchod pro tzv. invaliditu z mládí dle § 42 odst. 1 určuje § 7 zákona č. 155/1995 Sb., který pouze pro případ, kdy posuzovaná osoba nesplňuje podmínku potřebné doby pojištění mimořádně umožňuje přiznání invalidního důchodu i osobám, které nebyly účastny důchodového pojištění vůbec nebo po potřebnou dobu. Z hlediska posuzování, zda určitá osoba má nárok na invalidní důchod, je tudíž třeba primárně posuzovat, zda tato osoba splňuje podmínku potřebné doby pojištění, teprve eventuálně, tj. v případě nesplnění této podmínky, je možné zabývat se možností nároku na tzv. invaliditu z mládí. Není možné přiznat nárok na invalidní důchod podle § 38 a zároveň podle § 42 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. Zároveň pro správní orgán rozhodující v oblasti

důchodového pojištění je rozhodný skutkový a právní stav, který tu byl v době rozhodování správního orgánu.

29. K tomu rovněž viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 11. 2022 č.j. 10 Ads 525/2021-34: „*Pro získání invalidního důchodu z mládí podle § 42 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění tedy není potřeba získat dobu pojištění. Jde o výjimku z jinak běžného pravidla. Koneckonců smyslem tohoto typu důchodu je právě pokrýt situace, kdy člověk ani nedostane možnost dobu pojištění získat (k tomu srov. též rozsudek NSS ze dne 29. 4. 2009, čj. 4 Ads 70/2008-34, č. 2048/2010 Sb. NSS).*“
30. V daném případě tak správní orgán I. stupně postupoval správně, pokud se při posuzování nároku žalobce zaměřil v první řadě na posouzení otázky, zda žalobce ke dni rozhodování správního orgánu splňuje podmínky dle § 38 zákona č. 155/1995 Sb., tedy (i) vznik invalidity, (ii) získání potřebné doby pojištění. Přitom správní orgán zjistil, že žalobce ve školním roce 2020/2021 dokončil základní vzdělání, kdy tuto dobu nebylo dle zákona možné považovat za dobu pojištění, nicméně od 1. 9. 2021 již žalobce byl žákem střední školy a jednalo se o studium po ukončení povinné školní docházky, přičemž podle § 40 odst. 3 zákona se tato doba považovala za dobu pojištění. Žalobce tedy byl účasten na pojištění od 1. 9. 2021. Z tohoto důvodu nelze vytýkat správním orgánům, pokud podle § 38 zákona přiznali invalidní důchod od 2. 9. 2021. K přiznání nároku na tzv. invaliditu z mládí dle § 42 odst. 1 zákona zde tedy nebyl zákonný prostor.
31. Je sice třeba přisvědčit žalobci, že datum vzniku invalidity by mělo být v posudku přesvědčivě zdůvodněno, jde o medicínskou kategorii a objektivně existující stav, který nelze stanovit na základě nahodilých skutečností (k tomu srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 12. 2012 č.j. 6 Ads 61/2012-15). V tomto smyslu jsou předmětné posudky nepřesné, neboť nesprávně směšují stanovení data vzniku invalidity jako medicínské kategorie, s datem splnění potřebných pojistných podmínek, což je otázkou právní spojenou s posouzením data vzniku nároku. Toto pochybení však nemá vliv na posouzení otázky, zda žalobce ke dni vydání prvostupňového rozhodnutí splňoval podmínky pro přiznání invalidního důchodu dle § 38 zákona č. 155/1995 Sb., neboť existence invalidity žalobce v rozhodném období sporná nebyla, přičemž žalobce k tomuto dni splňoval též podmínku účasti na pojištění po nezbytnou dobu.
32. Z tohoto důvodu si soud v dané věci nevyžádal posudek k posouzení zdravotního stavu žalobce včetně data vzniku invalidity, neboť by nemohl nic změnit na závěru, že žalovaný postupoval správně, pokud invalidní důchod přiznal žalobci podle § 38 zákona od 2. 9. 2021. Z důvodu splnění podmínky účasti žalobce na pojištění žalovaný nemohl přistoupit k přiznání nároku na tzv. invaliditu z mládí dle § 42 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., která je určena pouze pro případy, kdy posuzovaná osoba dobu účasti na pojištění nesplňuje. Námitky žalobce pak směřovaly právě k požadavku na stanovení dřívějšího data vzniku nároku na invalidní důchod, tato námitka však důvodná být nemohla.
33. Ze shora uvedených důvodů soud shledal žalobu nedůvodnou, a proto jí zamítl podle ust. § 78 odst. 7 s.ř.s.
34. O náhradě nákladů řízení jeho účastníků soud rozhodl podle § 60 odst. 1 a 2 s.ř.s. Žalobce ve věci neměl úspěch, proto mu náhrada nákladů řízení nenáleží, a žalované nenáleží dle zákona.

Shodu s prvopisem potvrzuje X. X.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 19. června 2023

Mgr. Kateřina Peroutková v. r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje X. X.